Dosarul nr. 3-3928/2024
2-24092092-12-3-15082024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
În componența:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela
Cu participarea avocatului reclamantului Sîrbu Ion
reprezentantul pârâtului Gavriliță Stela

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Lisnic Iurie împotriva Cancelariei de Stat RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciilor.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

Reclamantul Lisnic Iurie, la 15.08.2024 s-a adresat în judecată cu o acțiune în contencios administrativ Cancelariei de Stat RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciilor.

În argumentarea acțiunii a indicat că, în fapt, la 29.01.2021, în temeiul Ordinului nr. 268-P din 29.01.2021, am fost numit prin transfer din funcția de Șef al Direcției Administrare Patrimoniu în funcția de Consultant principal în Direcția Achiziții și Gestiune.

Din martie 2021, raporturile de muncă au fost suspendate pe perioada concediului pentru îngrijirea copilului, suspendare prelungită prin Ordinul nr. 365-8 din 07.04.2023, pentru perioada 03.05.2023 - 03.05.2024. Conform Codului Muncii al Republicii Moldova, suspendarea raporturilor de muncă pentru îngrijirea copilului este un drept al salariatului, care nu poate fi îngrădit.

Susține că, din 07.05.2024 și-a reluat activitatea de muncă în temeiul Ordinului nr. 390-P din 03.05.2024.

Notează că, în aceeași zi, Direcția Resurse Umane i-a prezentat două propuneri de reîncadrare în funcția publică pe perioadă determinată:

1. Consultant Principal în Direcția Drepturile Omului și Cooperarea cu Societatea Civilă, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu ale titularului funcției, Cristina Băieșu;
2. Consultant Principal în Direcția Administrație Publică Locală și Coordonarea

Activității Oficiilor Teritoriale, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu ale titularului funcției, Diana Chiriac.

Menționează partea reclamantă că, ambele propuneri au vizat funcții publice de execuție pe perioadă determinată, deși anterior a deținut o funcție pe perioadă nedeterminată.

Propunerile s-au bazat pe motivul că funcția publică exercitată de el până la suspendarea raporturilor de serviciu nu mai există în statul de personal al Cancelariei de Stat, invocându-se prevederile art. 55 alin. (1) din Legea nr. 158/2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public.

Indică că, la 07 mai 2024, a respins în scris ambele propuneri, în condițiile în care pe site-ul oficial www.cariere.gov.md erau publicate peste șase funcții vacante pe perioadă nedeterminată, echivalente cu funcția deținută anterior.

Notează că, a solicitat să i se ofere o funcție echivalentă sau superioară, în conformitate cu art. 48 alin. (6) din Legea nr. 158/2008, care stipulează dreptul funcționarului public la continuitatea raporturilor de serviciu și obligativitatea reîncadrării într-o funcție echivalentă sau superioară.

Atrage atenția la faptul că, la 04.06.2024, Direcția Resurse Umane i-a înaintat repetat o singură propunere, de consultant principal în Direcția Drepturile Omului și Cooperarea cu Societatea Civilă, pe perioadă determinată, adică pe perioada suspendării raporturilor de serviciu ale titularului funcției, Cristina Băieșu. Propunerea prezenta riscul unei eliberări din funcție înainte de termen, în legătură cu revenirea din concediul de îngrijire a copilului a titularului funcției permanente Cristina Băieșu, conform informațiilor primite de la șefa Direcției.

Prin urmare, a respins această propunere în aceleași condiții, observând că pe site-ul www.cariere.gov.md erau publicate pe parcursul lunii funcții vacante pe perioadă nedeterminată, echivalente cu funcția deținută anterior.

Respectiv, a depus cerere prealabilă privind anularea Ordinului CS nr. 463-P din 07.06.2024.

Susține că, prin răspunsul nr. 15-81-7967 din 16.07.2024, Cancelaria de Stat a comunicat că funcțiile publice temporar vacante au fost identificate și propuse reieșind din:

- gradul de compatibilitate a cerințelor specifice prevăzute în fișele postului aferente funcțiilor publice respective,
- competențele/aptitudinile profesionale ale mele, exercitate conform fișei postului aferente funcției de consultant principal în cadrul Direcției achiziții și gestiune (funcție lichidată),
- în cazul transferului în condițiile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008, angajatorul urmează să propună o funcție publică echivalentă, reieșind din competențele profesionale aferente fișei postului, în timp ce în cazul desfășurării concursului pentru ocuparea funcției publice, angajatorul are disponibilitatea de a selecta candidatul care posedă competențe profesionale în domeniu;
- este eronată interpretarea consemnată în cererea prealabilă potrivit căreia ’’funcție echivalentă” presupune echivalență sub aspectul denumirii (”consultant principal”) sau/și duratei

de exercitare („perioadă nedeterminată”) întrucât legiuitorul prin intermediul art. 63 alin. (4) din Legea 158/2008, statuează expres că poate fi transferat “funcționarul publice care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective”.

În concret, menționează reclamantul:

- funcția de consultant principal din cadrul Direcției achiziții și gestiune nu este funcție lichidată, ci transferată în cadrul Direcției financiare și patrimoniu,
- cerințele specifice din fișa postului din cadrul Direcției achiziții și gestiune corespund cu cerințele specifice cadrul Direcției financiare și patrimoniu; respectiv, se atestă același gradul de compatibilitate,
- competențele/aptitudinile profesionale ale mele, exercitate conform fișei postului din cadrul Direcției achiziții și gestiune corespund pe deplin cu competențele aptitudinile profesionale exercitate de consultanții principali din cadrul Direcției financiare și patrimoniu și din cadrul altor subdiviziuni, pe motiv că, practic, la majoritatea subdiviziunilor sunt incluse competențele/aptitudinile profesionale specifice profesiei de jurist, iar eu sunt jurist licențiat cu experiență și vechime în acest domeniu de peste 23 ani;
- cerința principală în cazul transferului în condițiile art. 63 alin.(4) din Legea nr. 158/2008 constituie deținerea competențelor profesionale aferente în domeniu și care corelează cu cele din fișa postului, exact ca în cazul selectării în bază de concurs; diferența dintre aceste două proceduri constă în diferența de garanții;
- conform art. 7 din Legea nr. 158/2008, funcție echivalentă presupune echivalență sub aspectul categoriei și rangului funcției și nu a denumirii („consultant principal”), după cum insinuează Cancelaria de Stat; de asemenea, funcție echivalentă presupune echivalență sub aspectul duratei de exercitare pe simplul motiv că durata de exercitare a funcției caracterizează funcția și raportul de muncă stabilit de angajator și angajat și care trebuie să fie respectat;
- în motivarea dezacordurilor la propunerile înaintate a invocat faptul că, angajatorul nu respectă garanțiile legale, ce țin de continuitatea raporturilor de serviciu pe motiv că, dispunea de funcții vacante echivalente (sub aspectul categoriei și rangului funcției, precum și duratei de exercitare) celei deținute de el, însă nu i le-a propus;
- angajatorul nu i-a asigurat posibilitatea de a-și expune punctul de vedere (dreptul de a fi audiat) în consonanță cu rigorile art. 94 din Codul administrativ.

Consideră reclamantul că, a suferit grave afectări psihice și morale în urma eliberării ilegale din funcție, în conformitate cu doctrina juridică privind protecția drepturilor salariaților, eliberarea nejustificată din funcție generează stres psihologic, anxietate și depresie, în cazul său, aceste afectări sunt agravate de responsabilitatea de a întreține trei copii minori, ceea ce accentuează insecuritatea financiară și personală.

Opinează că, a fost discriminat și umilit în raport cu alți colegi. Conform Codului muncii si jurisprudenței relevante, orice formă de discriminare la locul de muncă este interzisă, în ciuda experienței sale de peste 23 de ani în funcția publică, a fost tratat inechitabil, ceea ce a condus la scăderea stimei de sine și a imaginii publice. Această discriminare și umilire au avut un impact profund asupra moralului său, generând un sentiment de injustiție și marginalizare.

Prin urmare, menționează că, invocarea reducerea statului de personal și necorespunderea competențelor și aptitudinilor sale profesionale, a competențelor și aptitudinilor profesionale stabilite pentru alte funcții echivalente de consultant principal contravine situației juridice reale și camuflează o concediere ilegală din funcție, redând-o într-o formă legală.

A mai notat că, cu titlu de principiu, reducerea statelor de personal derivă din circumstanțe obiective și nicidecum subiective, totodată acest proces derulează sub imperiul unor rigori legale pentru a exclude arbitrariul și abuzul din partea angajatorilor.

Reieșind din cele expuse supra, solicită reclamantul:

1. Admiterea prezentei cereri;
2. Dispunerea anulării Ordinului nr. 463-P din 07.06.2024 și răspunsului Cancelariei de Stat nr. 15-81-7967 din 16.07.2024 ca fiind acte administrative individuale ilegal defavorabile,
3. Obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin numirea mea într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior și privind achitarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu, începând cu data încetării ilegale a raporturilor de serviciu și până la restabilirea efectivă în funcție, care, însă, nu va putea depăși perioada prevăzută de art.90 alin.(2) lit. a) din Codul muncii al Republicii Moldova, cu achitarea contribuțiilor obligatorii prevăzute de lege.
4. Încasarea de la Cancelaria de Stat în beneficiul Lisnic Iurie prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei.
5. Încasarea de la Cancelaria de Stat în beneficiul Lisnic Iurie prejudiciul material, pentru salariul pentru fiecare lună ca venit ratat pe toată perioadă de eliberare ilegală **(f.d. 3-9).**

La 03.06.2025 în cadrul ședinței de judecată reclamantul Lisnic Iurie *(prin intermediul avocatului său)* a depus **cerere de concretizare a pretențiilor**, prin care a solicitat:

1. Anularea Ordinului nr.463-P din 07.06.2024 și a decizie nr. 15-81-7967 din 16.07.2024 de soluționare a cererii prealabile.
2. Obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care reclamantul Iurie Lisnic să fie numit într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior.
3. Obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care să-i fie achitat reclamantului Lisnic Iurie salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu, începând cu data încetării ilegale a raporturilor de serviciu și până la restabilirea efectivă în funcție, cu achitarea tuturor contribuțiilor prevăzute de lege.
4. Obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care să-i fie achitat reclamantului Lisnic Iurie prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei.
5. Obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care să-i fie achitat reclamantului Lisnic Iurie prejudiciul material calculat în conformitate cu art.330 alin.(2) din Codul muncii, în mărime de 0,3% din salariu mediu lunar, pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu data încetării ilegale a raporturilor de serviciu și până la restabilirea efectivă în funcție.
6. Încasarea din contul Cancelariei de Stat în beneficiul Lisnic Iurie a cheltuielilor de

judecată **(f.d. 65-72).**

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată, ***reclamantul Lisnic Iurie*** fiind citat legal nu s-a prezentat, ***dar avocatul Sîrbu Ion*** a susținut acțiunea, solicitând admiterea integrală a acesteia.

Reprezentantul pârâtului Cancelaria de Stat al Republicii Moldova - Gavrilița Stela fiind prezentă în ședință judiciară a solicitat respingerea acțiunii ca fiind nefonată.

Prin referința depusă (f.d. 76-86) a indicat că, la 13 aprilie 2021, Iurie Lisnic (ex-șef al Direcției administrare patrimoniu) a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Cancelariei de Stat, solicitând anularea Ordinului Cancelariei de Stat nr.268-p din 29.01.2021 (privind transferul, ca urmare a restructurării Cancelariei de Stat, din funcția de șef al Direcției administrare patrimoniu în funcția de consultant principal în Direcția achiziții și gestiune și obligarea Cancelariei de Stat de a emite actul administrativ individual favorabil cu privire la numirea dlui Iurie Lisnic în funcția de șef al Direcției achiziții și gestiune.

Susține că, la 1 martie 2022, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea în cauză a fost respinsă ca neîntemeiată. Domnul Lisnic a contestat cu apel hotărârea instanței judecătorești. Curtea de Apel urma să se pronunțe asupra cererii de apel depusă de dl Lisnic la 17 septembrie 2024, însă, la cererea dlui Lisnic instanța a reluat examinarea cauzei în vederea suspendării procesului în legătură cu punerea pe rol a prezentei cereri de chemare în judecată. O soluție/decizie în acest sens deocamdată nu a fost pronunțată.

În contextul celor expuse, menționează că în cadrul Direcției achiziții și gestiune, în calitate de consultant principal, reclamantul a activat doar o zi. Ulterior, raporturile de serviciu au fost suspendate pe motiv de boală, apoi în legătură cu îngrijirea copilului până la 3 ani.

Notează partea pârâtă că, la 19 aprilie 2024**,** reclamantul a depus cerere de reîncadrare în funcție de consultant principal în cadrul Direcției achiziții și gestiune, începând cu 4 mai 2024, iar la 24 aprilie 2024, prin scrisoarea Cancelariei de Stat nr. 16-81-4625, reclamantul a fost informat că prin Hotărârea Guvernului nr.789/2022 pentru modificarea unor hotărâri ale Guvernului (privind reorganizarea structurală a unor autorități publice) Direcția achiziții și gestiune nu se regăsește în noua structură a Cancelariei de Stat, iar funcțiile publice în cadrul subdiviziunii respective au fost lichidate. în acest context, i s-a propus reîncadrarea în una din funcțiile publice echivalente disponibile. Propunerile au fost anexate. De asemenea, dl. Lisnic a fost informat cu privire la obligația sa de a se prezenta la 7 mai 2024, ora 8.00, la sediul Cancelariei de Stat.

A mai indicat că, scrisoarea Cancelariei de Stat nr. 16-81-4625 din 24 aprilie 2024 a fost expediată cu aviz de recepție la adresa de domiciliu a reclamantului, însă fiind nereclamată s-a reîntors la Cancelaria de Stat/expeditor.

Indică că, la 3 mai 2024**,** a încetat suspendarea raporturilor de serviciu cu dl Lisnic în legătură cu îngrijirea copilului. Prin urmare, în legătură cu faptul că ziua de 4 mai era zi de sâmbătă, ziua de 6 mai era zi de sărbătoare pascală și reclamantul nu a răspuns la solicitările

Cancelariei de Stat de a lua act de lichidarea funcție și, respectiv, nu a exprimat acordul referitor la propunerile înaintate, a fost emis Ordinul de preavizare nr.390-P.

Conex, notează că, la 7 mai 2024, în perioada de preaviz reclamantului i-au fost înaintate cele două propuneri de reîncadrare:

- în funcția publică temporar vacantă de consultant principal în Direcția administrare publică locală și coordonarea activității oficiilor teritoriale;
- în funcția publică temporar vacantă de consultant principal în Direcția drepturile omului și cooperarea cu societatea civilă.

Propunerile fiind refuzate, reclamantului i-a fost adus la cunoștință Ordinul Cancelariei de Stat nr.390-P din 3 mai 2024 cu privire la preaviz. Prin urmare, dl. Lisnic, consultant principal în Direcția achiziții și gestiune, a fost reîncadrat în funcția publică exercitată înainte de suspendare, din 4 mai 2024, cu reluarea activității d muncă din 7 mai 2024.

A mai declarat că, la 5 iunie 2024, reclamantul a înaintat cerere prealabilă cu privire la anularea Ordinul Cancelariei de Stat nr.390-P din 3 mai 2024, iar la 20 iunie 2024, prin scrisoarea de răspuns a Cancelariei de Stat nr. 15-81-6860, reclamantul a fost informat cu privire la faptul că potrivit art.55 alin.(l) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în cazurile în care motivele ce au provocat suspendarea raporturilor de serviciu încetează sau, după caz, la sfârșitul perioadei pentru care a fost aprobată cererea de suspendare, funcționarul public este reîncadrat în funcția publică exercitată înainte de suspendare sau într-o funcție publică echivalentă vacantă ori temporar vacantă dacă cea anterioară nu mai există, cu excepția situației în care autoritatea publică a fost lichidată. Dacă în cadrul autorității publice nu există funcție publică echivalentă vacantă ori temporar vacantă, cu acordul în scris al funcționarului public, acesta poate fi reîncadrat într-o funcție publică inferioară, iar în caz de lichidare a autorității sau dacă funcționarul nu acceptă transferul, acesta este eliberat din funcție în condițiile art. 63.

Raportând prevederile legale la acțiunile angajatorului (pe de o parte) și circumstanțele invocate în cererea prealabilă a reclamantului din 5 iunie 2024 (pe de altă parte), a constatat lipsa cărorva elemente (de fapt și de drept) care să justifice alegațiile înaintate, fapt despre care reclamantul a fost informat de către Cancelaria de Stat.

Susține că, la 5 iunie 2024, Cancelaria de Stat a înaintat o propunere dlui Lisnic Iurie privind transferul în funcția publică temporar vacantă de consultant principal în Direcția drepturile omului și cooperare cu societatea civilă. La aceeași dată reclamantul a refuzat propunerea respectivă.

Indică că, la 7 iunie 2024, Cancelaria de Stat a emis Ordinul nr.436-P cu privire la încetarea raporturilor de serviciu cu dl Lisnic Iurie.

A mai declarat că, la 5 iulie 2024, reclamantul a înaintat cerere prealabilă cu privire la anularea Ordinului Cancelariei de Stat nr.436-P din 7 iunie 2024, iar la 16 iulie 2024, prin scrisoarea de răspuns a Cancelariei de Stat nr. 15-81-7967, reclamantul a fost informat cu privire la faptul că Potrivit art.63 alin.(4) din Legea nr. 158/2008, în cazurile prevăzute la alin.(l) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice există funcții publice vacante sau

temporar vacante, la decizia conducătorului autorității publice, funcționarul public care îndeplinește cerințele specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective poate fi transferat sau promovat în această funcție cu acordul funcționarului respectiv.

În context, menționează că, funcțiile publice temporar vacante propuse de către Cancelaria de Stat la reîncadrarea în funcție au fost identificate reieșind din gradul de compatibilitate a cerințelor specifice prevăzute în fișele postului aferente funcțiilor publice respective - pe de o parte și competențele/aptitudinile profesionale ale dlui Lisnic, exercitate conform fișei postului aferente funcției de consultant principal în cadrul Direcției achiziții și gestiune (funcție lichidată) - pe de altă parte.

Astfel, indică că, propunerile înaintate în vederea modificării raporturilor de serviciu prin transfer în interes de serviciu au fost înaintate cu respectarea exigențelor legale în acest sens, totodată înaintarea propunerilor vizează un drept și nicidecum o obligație pentru angajator. Astfel, neacceptarea funcțiilor propuse nu poate fi pusă în sarcina angajatorului, mai mult, acest fapt constituie temei de eliberare din funcție potrivit art.42 alin.(6) din Legea nr. 158/2008: în cazul lichidării autorității publice, al reducerii efectivului de personal sau al lichidării funcției publice, funcționarii publici care nu pot fi transferați și/sau angajați sunt eliberați din funcție (...).

Prin urmare, reieșind din cele expuse supra, solicită partea pârâtă respingerea cererii ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea depusă, ascultând explicațiile participanților la proces, probele administrate în ansamblul și interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Lisnic Iurie împotriva Cancelariei de Stat RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciilor este **admisibilă** și pasibilă de **admis parțial** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură

cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită:

1. Anularea Ordinului nr.463-P din 07.06.2024 și a deciziei nr. 15-81-7967 din 16.07.2024 de soluționare a cererii prealabile.

2. Obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care reclamantul Iurie Lisnic să fie numit într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior.

3. Obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care să-i fie achitat reclamantului Lisnic Iurie salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu, începând cu data încetării ilegale a raporturilor de serviciu și până la restabilirea efectivă în funcție, cu achitarea tuturor contribuțiilor prevăzute de lege.

4. Obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care să-i fie achitat reclamantului Lisnic Iurie prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei.

5. Obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care să-i fie achitat reclamantului Lisnic Iurie prejudiciul material calculat în conformitate cu art.330 alin.(2) din Codul muncii, în mărime de 0,3% din salariu mediu lunar, pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu data încetării ilegale a raporturilor de serviciu și până la

restabilirea efectivă în funcție.

6. Încasarea din contul Cancelariei de Stat în beneficiul Lisnic Iurie a cheltuielilor de judecată.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, (1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art. 17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În speță, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității actelor administrative individuale defavorabile: Ordinul nr.463-P din 07.06.2024 și a deciziei nr. 15-81-7967 din 16.07.2024 de soluționare a cererii prealabile, obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care reclamantul Iurie Lisnic să fie numit într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior, obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care să-i fie achitat reclamantului Lisnic Iurie salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu, începând cu data încetării ilegale a raporturilor de serviciu și până la restabilirea efectivă în funcție, cu achitarea tuturor contribuțiilor prevăzute de lege, obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care să-i fie achitat reclamantului Lisnic Iurie prejudiciul moral în mărime de 100.000 lei, obligarea Cancelariei de Stat să emită act administrativ individual favorabil prin care să-i fie achitat reclamantului Lisnic Iurie prejudiciul material calculat în conformitate cu art.330 alin.(2) din Codul muncii, în mărime de 0,3% din salariu mediu lunar, pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu data încetării ilegale a raporturilor de serviciu și până la restabilirea efectivă în funcție, încasarea din contul Cancelariei de Stat în beneficiul Lisnic Iurie a cheltuielilor de judecată.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că actele contestate sunt acte administrativ individual defavorabile deoarece, prin acestea reclamantului i-a fost respins transferul într-o funcție echivalentă celei deținute anterior ultimul fiind concediat din funcția publică deținută.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod Administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Prin cererea prealabilă din 05.07.2024 reclamantul a solicitat anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 463-P din 07.06.2024 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, la care prin poștă i-a fost expediat refuzul din 16.07.2024 (f.d. 24), iar acțiunea a fost depusă în instanță la 15.08.2024, astfel instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă.

Circumstanțe privind fondul cauzei.

În privința fondului, conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 206 alin.(1) lit. a), b) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II).* Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile și deciziile 1997-VIH).*

În ședință de judecată s-a constatat că, la 29.01.2021, în temeiul Ordinului nr. 268-P din 29.01.2021, a fost numit prin transfer din funcția de Șef al Direcției Administrare Patrimoniu în funcția de Consultant principal în Direcția Achiziții și Gestiune.

Din martie 2021, raporturile de muncă au fost suspendate pe perioada concediului pentru îngrijirea copilului, suspendare prelungită prin Ordinul nr. 365-8 din 07.04.2023, pentru perioada 03.05.2023 - 03.05.2024.

În legătură cu expirarea concediului de îngrijire a copilului, la 19.04.2024 reclamantul a depus o cerere de reîncadrare în funcție, iar prin scrisoarea din 24.04.2025 ultimul a fost informat că în urma reorganizării Cancelariei de Stat și aprobării unui nou statut de personal funcția sa nu se mai regăsește fiind lichidată **(f.d. 7 dosar administrativ).**

La 03 mai 2024 Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a emis Ordin nr.390-P cu privire la preaviz, în legătură cu lichidarea funcției publice de consultant principal în Direcția achiziții ți gestiune ca urmare a intrării în vigoare a Statului de personal al Cancelariei de Stat la 01.12.2022, prin care s-a dispus:

1. Domnul Lisnic Iurie, consultant principal în Direcția achiziții și gestiune, este reîncadrat în funcția publică exercitată înainte de suspendare, din 4 mai 2024, cu reluarea activității de muncă din 7 mai 2024.

2. Se preavizează domnul Lisnic Iurie, consultant principal în direcția achiziții și gestiune, cu privire la eliberarea de funcție publică **(f.d. 14 dosar administrativ).**

La 07.05.2024 reclamantul Lisnic Iurie a primit o propunere din partea angajatorului în temeiul art. 55 alin. (1) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, reîncadrarea în funcție **temporar vacantă** (perioadă determinată) de consultant principal în Direcția administrație publică locală și coordonarea activității oficiilor teritoriale pe perioada suspendării raporturilor de serviciu ale titularului funcției Diana Chiriac, la care a manifestat dezacord în scris, la transfer dintr-o funcție pe o perioadă nedeterminată la o funcție pe perioadă determinată **(f.d.12 dosar administrativ).**

Tot la 07.05.2024 reclamantul Lisnic Iurie a primit o altă propunere din partea angajatorului în temeiul art.55 alin.1 din Legea nr.158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, reîncadrarea în funcție **temporar vacantă** (perioadă determinată) de consultant principal în Direcția drepturile omului și cooperarea cu societatea civilă pe perioada suspendării raporturilor de serviciu ale titularului funcției Cristina Băieșu **(f.d. 13 dosar administrativ).**

Reclamantul a manifestat dezacordul în scris, la transfer dintr-o funcție pe o perioadă nedeterminată la o funcție pe perioadă determinată, invocând că pe site-ul www.cariere.gov.md sunt publicate peste 6 funcții vacante pe perioada nedeterminată și **a solicitat să i se ofere** o funcție echivalentă sau superioară pe perioadă **nedeterminată** (f.d. 2-3, 15-16 dosar administrativ).

Prin ordinul nr.463-p din 07.06.2024 al Cancelariei de Stat au fost încetat raporturile de serviciul cu reclamantul Lisnic Iurie **(f.d. 20 dosar administrativ)**, iar la emiterea acestuia autoritatea publică emitentă a reținut ca temei de drept prevederile art.63 alin. (1) lit. c) din Legea nr.158-XVI din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care stipulează că persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune

eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în cazul în care autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de funcționarul public respectiv.

Prin răspunsul nr. 15-81-7967 din 16.07.2024 cererea prealabilă a fost respinsă (f.d. 21-23 dosar administrativ).

Cu titlul preliminar instanța va sublinia că, controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii.

Ante, instanța de judecată a redat cronologia evenimentelor care au derulat în speța judiciară, prin scoaterea în evidență a întregii proceduri administrative, precum și a operațiunilor și actelor administrative emise în cadrul acesteia. Această relatare este imperioasă pentru justa soluționare a prezentei cauze, or, în asemenea manieră se va reliefa conduita autorității publice pârâte și concordanța cu cadrul normativ aplicabil. Din perspectiva juridică, contează nu doar produsul procedurii administrative dar și mersul acesteia, astfel încât existența unor vicii în lanțul decizional al autorității publice este susceptibil să afecteze actul final emis. Toate actele și acțiunile descrise mai sus sunt interdependente și urmează a fi analizate per ansamblu și nu izolat, primele cu prisosință lăsând amprente juridice definitorii în cadrul procedurii administrative.

Cu titlu de principiu, **orice persoană ce exercită o funcție trebuie să se bucure de stabilitatea ei**, funcționarii publici, inclusiv cei din cadrul Cancelariei de Stat , nu reprezintă o excepție de la această regulă, iar prevederile legale care consolidează aceste raționamente au fost reflectate de instanță mai sus și nu vor fi reiterate. Ca excepție, în modul și în condițiile stabilite de lege, această stabilitate funcțională poate fi afectată, în cazul deferit judecății funcția deținută de Lisnic Iurie a fost redusă.

Contestațiile privind funcționarii publici se încadrează, în principiu, în domeniul de aplicare a art. 6 § 1. În hotărârea *Pellegrin 'împotriva Franței,* Curtea Europeană a Drepturilor Omului a adoptat un criteriu „funcțional". În hotărârea *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei,* Curtea a decis să adopte o nouă abordare. Principiul actual este că va exista prezumția conform căreia art. 6 este aplicabil, iar statul pârât are sarcina să demonstreze, în primul rând, că, potrivit dreptului intern, un reclamant care este funcționar public nu are dreptul de acces la instanță și, în al doilea rând, că excluderea drepturilor garantate la art. 6 este întemeiată în privința funcționarului respectiv.

Nu există, nicio justificare pentru excluderea din cadrul garanțiilor oferite de art. 6 a litigiilor de muncă obișnuite - precum cele referitoare la salariu, la indemnizare sau la alte drepturi similare - pe baza caracterului special al relației dintre funcționarul respectiv și statul în cauză (a se vedea, de exemplu, un litigiu privind dreptul personalului din cadrul serviciilor de poliție la o indemnizație specială în cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei).* În lumina criteriilor stabilite în *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei,* Curtea a declarat art. 6 § 1 aplicabil procedurii împotriva concedierii abuzive, inițiate de o angajată a unei ambasade și, în același sens, în cazul unui contabil șef - *Sabeh El Leil împotriva Franței,* al unui comisar de poliție *(Sikic împotriva Croației,* pct. 18-20), sau al unui ofițer trimis în fața instanțelor militare *(Vasilchenko împotriva Rusiei,* pct. 34-36), unei proceduri disciplinare împotriva unui judecător *(Olujic împotriva Croației),* unei acțiuni a unui procuror împotriva unei decizii prezidențiale de a fi transferat *(Zalli împotriva Albaniei)* și celelalte referințe citate], precum și unei proceduri privind cariera profesională a unui angajat vamal (dreptul de a concura pentru o promovare internă, *Fiume împotriva Italiei,* pct. 33-36).

Curtea consideră că intră în domeniul de aplicare a art. 6 § 1 procedurile care, potrivit dreptului intern, țin de competența „dreptului public" și al căror rezultat este decisiv pentru drepturi și obligații cu caracter privat. În mod similar, art. 6 se aplică procedurilor disciplinare desfășurate în fața unor organisme profesionale și în care este vorba despre dreptul de a practica profesia (Le Compte, Van Leuven și De Meyere împotriva Belgiei; Philis împotriva Greciei (nr. 2), pct. 45), ținând seama de faptul că dreptul de a-și practica în mod liber și neîntrerupt profesia, reprezintă un drept civil *(Voggenreiter împotriva Germaniei,* pct. 44).

Curtea Europeană a arătat că dreptul la o procedură contradictorie implică posibilitatea pentru părțile unui proces de a lua cunoștință de toate piesele de natură să influențeze decizia autorității și de a le discuta. Instanța europeană a decis că legislația națională poate să realizeze această exigență în diverse moduri, metoda adoptată trebuie să garanteze ca „partea adversă" să fie înștiințată de depunerea observațiilor și să aibă posibilitatea să le comenteze (cauza *Pellegrini vs. Italia,* hotărârea din 20 octombrie 2001, §44; cauza *Meftah și alții vs. Franța,* hotărârea din 26 iulie 2002, §51).

Ca subiect al unui raport juridic de muncă, **Lisnic Iurie era în drept să se aștepte la stabilitate în funcția în care a fost numit**, la fel era în drept să spere la un comportament reciproc din partea angajatorului. Însă această speranță legitimă a reclamantului a fost știrbită prin ordinul .463-p din 07.06.2024 "Cu privire la încetarea raporturilor de serviciu ale dlui

Lisnic Iurie”.

Intervenția într-un drept fundamental cum este dreptul la muncă impune o atenție sporită din partea angajatorului, dar și o cercetare minuțioasă a cazului pentru a se evita încălcări flagrante și ireversibile ale drepturilor acestora.

În condițiile în care ordinul nr. 463-p din 07.06.2024 reprezintă un act administrativ individual defavorabil reclamantului, angajatorul până la emiterea acestuia urma în mod obligatoriu să asigure ultimului posibilitatea de a-și expune punctul de vedere (dreptul de a fi audiat) în consonanță cu rigorile art. 94 din Codul administrativ.

Reducerea statelor de personal derivă din circumstanțe obiective și nicidecum subiective, totodată acest proces derulează sub imperiul unor rigori legale pentru a exclude arbitrariul și abuzul din partea angajatorilor.

În segmentul dat, sunt elocvente concluziile Curții Europene a Drepturilor Omului care a menționat că, obiectul și scopul art. 18 din Convenție îl constituie interzicerea abuzului de putere *[Merabishvili împotriva Georgiei* (MC), 2017, pct. 303 și 306; *Ilgar Mammadov împotriva Azerbaidjanului* (procedură privind neîndeplinirea obligațiilor) (MC), 2019, pct. 189]. În conformitate cu *Travaux preparatories* [Lucrările pregătitoare] ale Convenției, aceasta prezintă o „aplicare a teoriei aplicării greșite a puterii” [CDH (75) 11, pag. 8]. **Acesta protejează împotriva reprimării de către stat a drepturilor și libertăților** enunțate în Convenție „prin măsuri minore care, deși sunt aplicate sub pretextul organizării exercitării acestor libertăți pe teritoriul său, sau al protejării literei legii, au efectul opus” *(ibidem,* pag. 3).

Susținerile privind existența unor motive necorespunzătoare sau scopuri ascunse aflate la baza restrângerilor aplicate drepturilor enunțate în Convenție sunt formulate uneori și examinate în temeiul normelor materiale ale Convenției. Cu titlu exemplificativ cauzele, *Organizația Macedoneană Unită Ilinden - PIRIN și alții împotriva Bulgariei (nr. 2), Jordan împotriva Regatului Unit, Bqczkowski și alții împotriva Poloniei, Merabishvili împotriva Georgiei.*

Astfel, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității Ordinului nr.464-P din 07.06.2024 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu și a refuzului Cancelariei de Stat a Republicii Moldova nr. 15-81-7967 din 16.07.2024 precum și cerințele subsecvente.

În conformitate cu prevederile art. 63 alin.(1) lit. c) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158 din 04.07.2008, persoana/organul care are competența legală de numire în funcție va dispune eliberarea din funcția publică printr-un act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, însă anterior datei eliberării din funcția publică, în cazul în care autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care **nu se mai regăsește funcția ocupată** de funcționarul public respectiv.

Potrivit art. 63 alin. (2) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în cazul eliberării din funcția publică în condițiile art.63 alin.(1) lit. a)-c), autoritatea publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz cu o durată de 30 de zile

calendaristice, iar în restul cazurilor - de 15 zile calendaristice, cu excepția situațiilor prevăzute la art.63 alin.(1) lit.j) și k), pentru care nu se acordă preaviz. Termenul de preavizare nu include perioada aflării funcționarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum și perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma.

Reieșind din conținutul art.63 alin. (4) al aceleiași Legi (în redacția Legii la momentul emiterii ordinului cu privire la preavizare), în cazurile prevăzute la alin.(1) lit. c) și d), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității publice **există funcție publică vacantă** sau temporar vacantă, **funcționarul public care îndeplinește cerințele** specifice prevăzute în fișa postului aferentă funcției publice respective **poate fi transferat sau promovat în această funcție.**

Conform art.88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit. b) și c) din Codul muncii) doar cu condiția că, o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat, un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective **(**cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia).

Conform art. 183 al Codului Muncii RM în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, de dreptul preferenţial de a fi lăsaţi la lucru beneficiază salariaţii cu o calificare şi productivitate a muncii mai înaltă.

Art. 11 alin. (1) Codul Muncii RM, prevede că nivelul minim al drepturilor şi garanţiilor de muncă pentru salariaţi se stabileşte de prezentul cod şi de alte acte normative ce conţin norme ale dreptului muncii.

Instanța constată că, la 07.05.2024, reclamantului i-au fost înaintate de către autoritatea pârâtă două propuneri de reîncadrare ambele fiind în funcții publice **temporar vacante**, cu care reclamantul și-a exprimat în mod explicit dezacordul în formă scrisă.

Totodată, odată cu depunerea cererii prealabile, reclamantul a anexat capturi de ecran extrase de pe portalul oficial al funcțiilor publice vacante cariere.gov.md, din conținutul căror rezultă existența la data respectivă a, cel puțin șapte funcții publice vacante echivalente în cadrul Cancelariei de Stat, disponibile pe o perioadă **nedeterminată** reclamantul solicitând de a fi transferat în una din ele **(f.d. 4-5 dosar administrativ).**

Cererea în cauză este una legitimă în condițiile în care art. 14 lit. f) al Legii 158/2008 prevede că, funcţionarul public are dreptul să beneficieze **de stabilitate în funcţia publică deţinută**, iar art. 48 alin. (6) al Legii 158/2008 prevede că, transferul în interesul serviciului se face într-o funcţie publică echivalentă cu funcţia publică deţinută de funcţionarul public.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că, autoritatea pârâtă avea obligația de a examina cu bună-credință și în mod efectiv toate posibilitățile reale de reîncadrare a reclamantului în funcții publice vacante echivalente existente în cadrul autorității, inclusiv în funcții vacante pe durată nedeterminată, înainte de a recurge exclusiv la oferirea unor funcții

temporar vacante. Or, o asemenea obligație derivă din principiile legalității, proporționalității, bunei administrări și protecției stabilității raporturilor de serviciu ale funcționarului public.

Prin urmare, oferirea exclusivă a unor funcții pe o perioadă determinată, în condițiile existenței unor funcții pe perioadă nedeterminată, nu poate fi considerat o executare deplină și efectivă a obligației autorității de a identifica și propune soluții reale de reîncadrare. Mai mult, pârâtul nu a prezentat instanței probe concludente care să demonstreze imposibilitatea ocupării de către reclamant a funcțiilor vacante pe durată nedeterminată identificate de acesta, ori art. 42 alin. (6) al Legii 158/2008 prevede că, în cazul lichidării autorităţii publice, al reducerii efectivului de personal sau al lichidării funcţiei publice, funcţionarii publici **care nu pot fi transferaţi** şi/sau angajaţi sunt eliberaţi din funcţie,

Autoritatea pârâtă nu a oferit instanței o explicație plauzibilă de ce reclamantul ar fi potrivit pentru funcția de consultat principal în Direcția administrație publică **locală** *(pe perioadă determinată care i-a fost propusă f.d. 12 d.a),* dar nu este potrivit pentru funcția de consultant principal în Direcția administrație publică **centrală** *(vacantă pe perioadă nedeterminată cu specific similar* **f.d. 5 d.a.),** sau în alte direcții (*de coordonare a procesului de aderare, de conformitate juridică, de comunicare și instruiri etc.)* în condiția în care cerințele pentru ocuparea funcțiilor în cauză sunt aceleași *(studii superioare,, experiență minim 3 ani, lipsa antecedente penale etc).*

Nu poate fi acceptat argumentul precum că art. 63 alin. (4) al Legii 158/2008 prevede atât existența atât a *„funcției publice vacante”* sau *„temporar vacante”* cât și cuvântul *„poate”* fiind la latitudinea autorității ce tip de funcție să propună funcționarului căruia i se lichidează funcția, or dreptul discreționar nu permite desfășurarea activității administrative arbitrare (art.16 Cod administrativ). Esența puterii discreționare are drept bază marja de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale, însă să acționeze cu respectarea principiului proporționalității.

Statul de drept presupune respectarea principiului legalității, recunoscând, totodată, autorităților publice, să-și exercite puterea discreționară, care reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca, în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor, să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale. Însă, această putere discreționară, sau drept de apreciere, sau oportunitate, nu este nelimitată, cenzurarea acesteia de către judecător poate și trebuie să intervină atunci când este afectată chiar legalitatea și, practic, se acționează cu exces de putere.

Conform art. 137 alin. (1) Cod Administrativ în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și **cu respectarea scopului** pentru care le-a fost atribuit dreptul, iar art. 21 alin. (1) Cod administrativ RM prevede exercitarea atribuțiilor legale **nu poate fi contrară scopului** pentru care acestea au fost reglementate.

Respectiv, reieșind din faptul că autoritatea publică, potrivit legii, nu are alte scopuri decât asigurarea intereselor publice, nu este clar de ce unui funcționar public cu experiență de

peste 20 de ani în serviciul public, în privința căruia nu s-a identificat nici o incompatibilitate și/sau abatere anterioară în legătură cu exercitarea obligațiilor funcționale, care activează în cadrul Cancelariei de Stat timp de mai mulți ani, iar în perioada 2018-2021 a ocupat funcția de șef de direcție nu îi este propusă o altă funcție vacantă de *„consultant principal”* pe o perioadă nedeterminată conform competențelor și atribuțiilor anterioare, mai ales că astfel de funcții libere existau la acel moment.

Având ca suport legal prevederile art. 225 alin. (2) Cod administrativ, instanța de judecată concluzionează că pârâtul, la emiterea actului contestat nu a respectat limitele legale ale dreptului său discreționar, nu a luat în considerație toate faptele relevante *(inclusiv principiul stabilității funcției publice)* și nu și-a exercitat dreptul său discreționar conform scopului acordat prin lege *(de a menține în statele sale de personal o persoană cu o experiență publică de peste 20 de ani)*, conturându-se concluzia că reorganizarea statelor de personal a fost exercitată pentru a camufla o concediere a reclamantului care în anul 2021 a inițiat un litigiu judiciar analogic cu autoritatea.

Conform art.224 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale, iar în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Raportând circumstanțele pricinii la normele legale precitate, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei acțiunii reclamantului Lisnic Iurii, motiv pentru care va dispune admiterea parțială a acesteia, va anula Ordinul Cancelariei de Stat nr. 463-p din 07.06.2024 cu privire la eliberarea din funcția publică a lui Lisnic Iurie și răspunsului nr. 15-81-7967 din 16.07.2024 emis de autoritate în procedură prealabilă, reclamantul urmând a fi repus într-o funcție echivalentă celei deținute anterior *„pe o perioadă nedeterminată”.*

Pretențiile subsecvente.

Cu referire la pretențiile reclamantului privind restabilirea într-o funcție echivalentă celei lichidate, ținând cont de prevederile art. 228 alin. (1) Cod administrativ care stipulează că, actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui, autoritatea fiind obligată din oficiu să dispună restabilirea sa, instanța va respinge acest capăt de cerere.

Totodată, instanța va respinge și cerințele subsecvente privind încasarea salariului restant pentru perioada absenței forțate de la muncă, a penalității de 0,3% pentru fiecare zi precum și pretenția privind încasarea prejudiciului moral de 100.000 lei, din motiv că, art. 60 alin. (3) Cod Administrativ RM prevede că, în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul

general începe să curgă din data în care hotărîrea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal **a rămas definitivă,** astfel reclamantul în cazul obținerii unei hotărâri definitive favorabile nu este lipsit de posibilitatea de a iniția o nouă procedura administrativă separată pentru repararea prejudiciilor în acord cu art. 10 alin. (2) și art. 60 alin. (3) Cod Administrativ.

Cheltuieli judiciare.

Potrivit art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169-171.

Potrivit art. 94 alin (1) CPC RM instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art.96 alin. (1) CPC RM instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. (1^1) Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În contextul dat, conform practicii CtEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistența juridică trebuie astfel stabilit, încât acesta să fie rezonabil și să nu constituie sume excesive. Astfel, reclamantul are dreptul la rambursarea costurilor și cheltuielilor, având în vedere că s-a dovedit faptul că ele au fost realmente angajate, necesare și rezonabile ca mărime (Nilsen și Johnsen v. Norvegia din 25.11.1999, paragraful 62).

Astfel, reclamantul Lisnic Iurie nu a anexat la materialele cauzei nicio probă care să ateste suportarea unor cheltuieli judiciare și nici nu a făcut dovada cuantumului acestora, conform exigențelor legale, prin urmare, instanța va încasa doar cheltuielile pentru plata taxei de timbru de 200 lei, în rest cerința urmând a fi respinsă.

Hotărârea, în conformitate cu art. 228 alin. (1), art. 195 din Codul administrativ coroborate cu art. 256 alin. (1) lit. d) și (2) din Codul de procedură civilă și art. 356 al Codului Muncii, în partea restabilirii la muncă urmează a fi executată imediat.

În conformitate cu prevederile art. 219-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea parțial.

Se anulează Ordinul Cancelariei de Stat nr. 463-p din 07.06.2024 cu privire la eliberarea din funcția publică a lui Lisnic Iurie și răspunsului nr. 15-81-7967 din 16.07.2024 emis de autoritate în procedură prealabilă.

Se explică că, în temeiul prezentei hotărâri, în conformitate cu art. 228 alin. (1), art. 195 din Codul administrativ coroborat cu art. 256 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. 356 alin. (1) al Codului Muncii, reclamantul urmează a fi repus imediat într-o funcție echivalentă cu cea deținută anterior.

Se încasează din contul pârâtului Cancelariei de Stat RM în beneficiul reclamantului Lisnic Iurie (IDNP *****) cheltuieli de judecată pentru plata taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

În restul cerințelor înaintate, acțiunea în contencios administrativ depusă de Lisnic Iurie împotriva Cancelariei de Stat RM se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3).

Președintele ședinței Negurița Veaceslav
Judecător